

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że ze względu na fakt, iż przedsiębiorstwo ANAS S.p.A. udzieliło koncesji na budowę i zarządzanie autostradą o nazwie „Pedemontana Veneta Ovest” w drodze koncesji bezpośredniej dla Società per l'autostrada Brescia-Verona-Vicenza-Padova p.a., wprowadzonej w życie za pomocą umowy zawartej dnia 7 grudnia 1999 r., nie poprzedzonej ogłoszeniem o zamówieniu, przy braku przesłanki do tego, Republika Włoska naruszyła zobowiązania, jakie ciążyą na niej na mocy dyrektywy Rady 93/37/EWG⁽¹⁾ z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, w szczególności art. 3 ust. 1 i art. 11 ust. 3, 6 i 7 tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zdaniem Komisji udzielenie koncesji na roboty budowlane i zarządzanie autostradą o nazwie „Pedemontana Veneta Ovest” przez ANAS, bez uprzedniego ogłoszenia o zamówieniu publicznym, jest sprzeczne z postanowieniami dyrektywy 93/37/EWG, w szczególności art. 3 ust. 1 i art. 11 ust. 3, 6 i 7 tej dyrektywy.

Art. 3 dyrektywy przewiduje stosowanie niektórych reguł dotyczących ogłoszeń na poziomie Wspólnoty, jeżeli instytucje zamawiające zawierają umowę dotyczącą koncesji na roboty budowlane, a wartość tej umowy przekracza 5 000 000 euro. W szczególności zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy instytucje zamawiające, które zamierzają udzielić koncesji na roboty budowlane, informują o swoim zamiarze w ogłoszeniu przesyłanym do Urzędu Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich zgodnie z ust. 7 tego artykułu.

Ze względu na to, że umowa o budowę i zarządzanie autostradą o nazwie „Pedemontana Veneta Ovest” opiewa na kwotę około 350 mln euro, bez wątpienia powinna ona być przedmiotem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 199 z 9.8.1993, str. 54.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony mocą postanowienia Special Commissioners z dnia 29 kwietnia 2004 roku w sprawie Cadbury Schweppes plc i Cadbury Schweppes Overseas Ltd przeciwko Commissioners of Inland Revenue.

(Sprawa C-196/04)

(2004/C 168/05)

Dnia 3 maja 2004 r. do Sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Special Commissioners wydanego dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie Cadbury Schweppes plc i Cadbury Schweppes Overseas Ltd przeciwko the Commissioners of Inland Revenue.

Special Commissioners zwrócił się do Trybunału z wnioskiem o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

„Czy krajowe przepisy podatkowe, o których mowa w postępowaniu przed sądem krajowym, przewidujące w określonych warunkach obciążenie podatkowe spółki posiadającej siedzibę w tym Państwie Członkowskim z tytułu zysków spółki zależnej, posiadającej siedzibę w innym Państwie Członkowskim i podlegającej tam niższemu opodatkowaniu, są sprzeczne z art. 43, 49 i 56 WE?”

Skarga wniesiona dnia 30 kwietnia 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-197/04)

(2004/C 168/06)

Dnia 30 kwietnia 2004 r. została wniesiona do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich skarga skierowana przeciwko Republice Federalnej Niemiec sporządzona przez Komisję Wspólnot Europejskich reprezentowaną przez Kiliana Grossa z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

1. Stwierdzenie naruszenia przez Republikę Federalną Niemiec jej zobowiązań wynikających z art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady nr 95/59/WE⁽¹⁾ w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na spożycie wyrobów tytoniowych oraz z art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady nr 92/79/EWG⁽²⁾ z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od papierosów przez zastosowanie stawki podatkowej przewidzianej dla tytoniu drobnokrojonego przeznaczonego do samodzielnego skręcania papierosów do tytoniu zrolowanego sprzedawanego pod nazwą „West Single Packs”.
2. Obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem Komisji tytoń zrolowany, sprzedawany na rynku niemieckim pod nazwą „West Single Packs”, który konsument w drodze prostej, nieprzemysłowej obróbki może umieścić w „tutkach” z bibuły papierosowej z filtrem, sprzedawanych osobno, stanowi papierosy w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 94/59/WE Rady, i który z tego powodu powinien podlegać takiemu opodatkowaniu jak papierosy.

Przepisy niemieckie poprzez zastosowanie w odniesieniu do „West Single Packs” stawki podatkowej przewidzianej dla tytoniu drobnokrojonego, przeznaczonego do samodzielnego skręcania papierosów, naruszają zatem art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady nr 95/59/WE oraz art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady nr 92/79/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 291, str. 40.

⁽²⁾ Dz.U. L 316, str. 8.